

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Panov Diana și avocatul Zagoreanu Artur în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Musteața Serghei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 27.12.2018-24.12.2019;

2. instanța de apel: 28.01.2020-03.11.2020;

3. instanța de recurs: 02.02.2021-19.05.2021.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 decembrie 2019, Musteața Serghei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă în coroborare cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor, precum și a medicamentelor cu circuit restrâns, pe un termen de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Musteața Serghei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Musteața Serghei, acționând în scop de profit, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, dorind în mod conștient survenirea lor, neavând autorizația corespunzătoare, împreună și de comun acord cu o persoană în privința căreia materialele au fost disjuncte în procedură separată și alte persoane, inclusiv neidentificate, au organizat procurarea, păstrarea, expedierea, transpotarea, distribuirea și punerea în circulație pe teritoriul Republicii Moldova a drogurilor și analogilor acestora în proporții mari cu scop de înstrăinare. Și anume, Musteață Serghei, acționând în scopul înstrăinării

substanțelor stupefiante în proporții mari, o perioadă nedeterminată de timp, dar nu mai târziu de 16.07.2018, cunoscînd cu certitudine faptul că persoana în privința căreia materialele au fost disjunctate în procedură separată deține substanțe stupefiante de tip heroină, strîngea mijloace bănești de la mai mulți consumatori de substanțe stupefiante, după care se deplasa în diferite locuri, convenite în prealabil la telefon cu persoana în privința căreia materialele au fost disjunctate în procedură separată, unde procura de la acesta contra sumei de 600-800 lei pentru un pachetel, pachetelele cu substanță stupefiantă de tip heroină cu cantitatea de aproximativ 0,1 gr., pe care ulterior le înstrăina altor persoane.

Inclusiv la 16 iulie 2018, Musteață Serghei acționînd în scop material de înstrăinare a substanțelor stupefiante, în urma unei înțelegeri prealabile prin intermediul telefoniei mobile cu persoana în privința căreia materialele au fost disjunctate în procedură separată, s-a întîlnit cu acesta pe adresa: mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn, 3, unde a procurat de la persoana în privința căreia materialele au fost disjunctate în procedură separată, contra sumei de 600 lei, substanță stupefiantă-heroină, substanță care urma să o înstrăineze în continuare altor persoane. Respectiv, la 16.07.2018 ora 20:20, fiind efectuată percheziția mijlocului de transport de marcă „AIMA” cu seria XXXXX fără numere de înmatriculare, în care în momentul reținerii se afla Musteață Serghei, au fost depistate și ridicate de la Musteață Serghei din buzunarul șorților – un pachetel improvizat din folie de staniol cu substanță cu aspect de praf. Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-3500 din 23.08.2018, substanța solidă cu aspect de pulbere de culoare bej, din pachetul de folie de staniol ridicată la 16.07.2018 de la Musteață Serghei, reprezintă heroină care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale. Cantitatea substanței stupefiante heroină constituie 0,103g. Substanțele stupefiante depistate au fost procurate și erau păstrate de către Musteață Serghei cu scop de înstrăinare. Cantitatea substanței stupefiante înstrăinate și păstrate cu scop de înstrăinare, potrivit prevederilor Hotărîrii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale Musteață Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, după indicii – procurarea, transportarea, păstrarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri și analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor și analogilor acestora, conform indicilor calificativi: acțiuni săvârșite de mai multe persoane și în proporții mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Panov Diana în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea numirii pedepsei,

cu aplicarea unei pedepse mai blânde, nepriative de libertate și restituirea telefonului mobil.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a indicat că, față de inculpat a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, dat fiind faptul că, acesta și-a recunoscut vinovăția integral din momentul când a realizat de fapt consecințele acțiunilor sale și anume după ce a stat în arest preventiv timp de 3-4 luni, or, scopul pedepsei penale a fost obținut în lunile de detenție sub arest preventiv, nefiind necesar condamnarea acestuia la un termen real.

La fel, a menționat că, instanța de judecată a ignorat faptul că condamnatul vindea drogurile pentru a putea procura pentru el droguri și le vindea persoanelor de aproximativ vârsta lui și nicidecum nu le vindea copiilor, așa cum a constatat instanța în sentință.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea fără modificări a sentinței.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că, la judecarea cauzei instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească fiind efectuată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că, instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel a menționat că, sentința primei instanțe a fost contestată de către partea apărării în partea stabilirii pedepsei penale, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La fel, s-a reținut că, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și în baza art. 217¹ alin. (3), lit. b), f) Cod penal i-a stabilit inculpatului Musteața Serghei o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor lor, precum și a medicamentelor cu circuit restrâns pe un termen de 3 ani.

Prin urmare, instanța de apel nu a reținut ca fiind plauzibile argumentele apărării prin care s-a solicitat ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă,

fără privațiune de libertate, or, potrivit revendicării (f.d.140-142), inculpatul Musteață Serghei s-a aflat în conflict cu legea și anume a comis infracțiuni ce se referă la circulația ilegală a drogurilor. Astfel, instanța de fond corect și legal i-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Subsecvent, instanța de apel a conchis că, corectarea inculpatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîncadrarea lui în activitatea societății, pe când inculpatul Musteață Serghei, nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat, nu a tras concluziile necesare și din nou a comis cu intenție o infracțiune, astfel comportamentul numitului denotă lipsă de încredere, din care cauză este imposibilă corectarea și reeducarea acestuia fără a fi aplicată pedeapsa cu privațiune de libertate.

Cu privire la solicitarea apărării în latura restituirii corpului delict și anume a telefonului mobil de model „Iphone”, de culoare gri combinat cu negru cu nr. de IMEI XXXXX, în care se află o cartelă SIM „Moldcell” pe nr. XXXXX cu codul numeric XXXXX, care a fost ridicat în cadrul percheziției din buzunarul șorților inculpatului Musteață Serghei și confiscat în folosul statului, instanța de apel a respins această solicitare ca fiind nefondată, or, potrivit prevederilor art. 162 alin. (1), pct. 1) Cod penal, în cazul soluționării cauzei în fond, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite.

Prin urmare, s-a constatat că, telefonul mobil a fost utilizat pentru săvârșirea infracțiunii de către Musteață Serghei și corect a fost confiscat în folosul statului, iar cererea de apel în această parte la fel, nu este întemeiată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Panov Diana în numele inculpatului, care solicită casarea deciziei și remiterea cauzei la rejudecare.

În susținerea celor solicitate, avocatul indică argumente similare celor din cererea de apel, și anume: *inculpatul a recunoscut vinovăția, se căiește sincer de cele comise, cauza fiind examinată în procedură simplificată conform art. 364¹ Cod de procedură penală.*

5.1. Legalitatea deciziei este atacată cu recurs ordinar și de către avocatul Zagoreanu Artur în numele inculpatului, care solicită casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Musteață Serghei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, fără privarea acestuia de libertate.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul susține că, la individualizarea pedepsei, instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, este încadrat în câmpul muncii, iar în

perioada cât s-a aflat în arest la domiciliu, a dat dovadă de capacitate de a-și asuma obligațiile și a respecta regulile impuse de organele de drept.

Astfel, în opinia apărătorului, circumstanțele expuse supra justifică aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal, nefiind necesară izolarea acestuia de societate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Din textul recursului rezultă că, recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Musteața Serghei și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă aceștea își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele invocate de către apărători privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul inculpatului, de persoana acestuia, corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor lor, precum și a medicamentelor cu circuit restrâns pe un termen de 3 ani.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Cu referire la criticile recurenților privind stabilirea modului de executare a pedepsei, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre

motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În concluzie, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că, nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință în cererile de recurs, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Panov Diana și avocatul Zagoreanu Artur în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Musteața Serghei XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *25 iunie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan